

ТРЕНЕРСЬКИЙ КОЛЕКТИВ ЯК ФАКТОР ВПЛИВУ НА МОТИВАЦІЙНУ СФЕРУ ОСОБИСТОСТІ

У статті розглядаються питання тренерського колективу як фактору впливу на мотиваційну сферу особистості.

Ключові слова: мотивація, колектив, загальноосвітні заклади, тренерський колектив.

The article examines the issues of the coaching staff as a factor influencing the motivational sphere of the individual.

Keywords: motivation, team, general educational institutions, coaching team.

Вступ. Одна з першорядних проблем нашого суспільства - це проблема гармонійного розвитку особистості. Величезну роль у розв'язанні цього питання відіграє фізична культура, яка є важливим засобом формування особистості.

Загальні закономірності функціонування фізичного виховання, що відбивають характер взаємодії його із середовищем, можна сформулювати в такий спосіб: фізичне виховання, будучи підсистемою суспільства, формується та змінюється під впливом матеріальних, загальнокультурних та соціальних умов життя суспільства а також обумовленими ними потребами.

Основними факторами, що здійснюють вплив на формування позитивного ставлення школярів, на їх мотиви занять фізичною культурою та спортом вважають засоби масової інформації, заняття фізичною культурою у школі, в секціях, приклад товаришів, поради батьків та ін. [1]. В той же час зовсім не враховується роль тренерського колективу.

Мета дослідження – охарактеризувати тренерський колектив як фактор впливу на мотиваційну сферу особистості

Вирішення поставлених завдань здійснювалось за допомогою **методів:** аналіз літературних джерел.

В низці виховних факторів, що впливають на формування особистості учнів, значну роль відіграє тренерський колектив. Значущість цього колективу обумовлена тим, що виховання є його соціальною функцією. Об'єктом його виховної діяльності є спортсмен, а результатом – зміни, які відбуваються під впливом застосованих педагогічних засобів, форм та методів тренування [2].

Формуючи особистість нової людини, саме тренерський колектив ефективно справляється із завданнями, які стоять перед ним. Якщо колектив згуртований та цілеспрямований, здібний об'єднати та спрямовувати на спортсмена позитивні впливи школи та оточуючого середовища.

Ефективність впливу тренерського колективу на спортсменів залежить як від майстерності тренерів, їх кваліфікації та відповідальності.

Формування у дітей зацікавленості до занять фізичною культурою то спортом залежить від атмосфери, яка панує в колективі тренерів. Усі тренери та педагоги повинні бути упевнені, що заняття фізичною культурою та спортом збільшують працездатність учнів, виховують їх організованість, волю та позитивно відбивається на успішності [3].

Кожний тренерський колектив повинен прагнути до здійснення позитивного впливу фізичної культури та спорту на збільшення фізичної працездатності учнів, на зменшення захворювань, покращення дисципліни дітей. Але це можливе за умови достатньо високого рівня культури тренерів взагалі, та їх рівня фізичної культури зокрема [1, 2].

Особистість тренера характеризується рисами, одна з яких це його власна загальна культура.

Фізичну культуру тренера можемо розглядати як вище якісне, системне та динамічне утворення особистості. Воно характеризується певним рівнем її освіти та фізичного розвитку, усвідомленням способів досягнення високого рівня. Це утворення викликано мотиваційною сферою та має прояв у різнобічних формах фізкультурно-спортивної діяльності. Структура фізичної культури особистості тренера має наступні компоненти:

1) Мотиваційно-ціннісні орієнтації особистості спрямовані на активно-позитивне ставлення до фізичної культури та спортивної діяльності;

2) Фізичне вдосконалення особистості, що визначає її психофізіологічні та фізичні можливості; вміння та навички, які необхідні для цього;

3) Діяльнісна сутність фізичної культури. Вона проявляється у широкому діапазоні фізкультурно-спортивної активності, самовихованні, саморозвитку. А також у вдосконаленні педагогічної діяльності та досягнення в ній високих результатів [3].

Про фізичну культуру тренера неможливо судити лише на основі його фізичного розвитку, оволодіння руховими вміннями та навичками. Необхідно враховувати такі компоненти, як: зміст думок та почуттів, ієрархія ціннісних орієнтацій, ступінь розвиненості інтересів та ін. Саме це визначає його соціальну діяльність вчителя [2].

Вирішальною ланкою у формуванні та розвитку інтересу до занять фізичною культурою та спортом у дітей є вміння тренера доволно володіти такими засобами вербального впливу на свідомість впливу дітей як бесіди, лекції, розповіді та ін. [1, 2].

Щоб успішно здійснювати фізичне виховання учнів, тренер повинен володіти складною технікою педагогічного впливу на вихованця, їх розум, волю та почуття [3].

Висновки. Отже, виховання у дітей мотивації до фізичного вдосконалення буде ефективним лише тоді, коли тренерський колектив

ефективно справлятиметься із завданнями, які стоять перед ним. Якщо колектив згуртований та цілеспрямований, здібний об'єднати та спрямовувати на спортсмена позитивні впливи школи та оточуючого середовища.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Безверхня Г.В. Формування мотивації до самовдосконалення учнів загальноосвітніх шкіл засобами фізичної культури і спорту: метод. реком. Умань: Вид-во УДПУ ім. П. Тичини, 2003. 52 с.
2. Проценко Г. В. стиль спілкування тренера, як фактор успішності сумісної діяльності у спортивній команді (на прикладі юних волейболісток): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фізич. виховання і спорту: 24.00.01 «Олімпійський і професійний спорт». Київ, 2010. 20 с.
3. Савиченко О. М. Ціннісно-мотиваційна регуляція розвитку спортивних здібностей у юнацькому віці: дис. на здобуття наук. ступеня канд. психол. наук: спец. 19.00.07 «Вікова та педагогічна психологія». Житомир, 2009. 259 с.

Науковий керівник кандидатка наук з фізичного виховання та спорту , доцентка Степанюк С.І.